

[Britta Schall Holberg]

enighed i Lagtinget om dette spørgsmål. Men vi støtter den aftale, der er indgået mellem regeringen og et flertal i Lagtinget.

Jeg vil godt sige til Fremskridtspartiet, at det er helt klart, at Færøerne har krav på disse bloktilskud, også i den størrelsesorden, der her er tale om. Vi har i Danmark en væsentlig forpligtelse over for det færøske samfund, som det for Venstre er vigtigt at understrege nu og i fremtiden.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Med samme motivering som de foregående talere skal jeg på Det Radikale Venstres vegne sige, at vi støtter de to lovforslag og er glade for, at de er vedtaget i overensstemmelse med Færøernes ønske. Vi ser heller ikke nogen grund til udvalgsbehandling.

Pia Dahl (FP):

Fremskridtspartiet skal endnu en gang fremhæve sin indstilling til økonomisk tilskud til Færøernes hjemmestyre. Desværre kan man ikke både blæse og have mel i munden, heller ikke selv om man er færing. I den forbindelse skal jeg da lige nævne, at jeg sandelig godt forstår, at der på Færøerne er fuld opbakning bag tilskudsreformen, som sundhedsministeren udtrykker det. 177 mill. kr. bare på sundhedsområdet er da værd at tage med.

I øvrigt lægger vi med stor undren mærke til lovforslag nr. L 9, § 6, stk. 3, hvori der står, at der kan ydes personer med bopæl i udlandet, som tilfældigvis skulle opholde sig på Færøerne, vederlagsfri behandling på sygehuse og dertil knyttede institutioner. Når man betænker, at ikke engang udlandsdanskere, som for størstepartens vedkommende er udsendt af danske virksomheder og dermed gør samfundsvenlig tjeneste, kan behandles vederlagsfrit her i Danmark, så virker det barokt, at enhver i verden nu for danske skatteyderes midler kan blive gratis behandlet på Færøerne. Hvor mange der vil benytte sig af tilbudet, vil afspejle sig i ændringer af tilskuddets størrelse, jf. lovforslag nr. L 10, § 2, stk. 2.

Naturligvis vil Fremskridtspartiet stemme imod de pågældende udgiftskrævende lovforslag, også på grund af bemyndigelsen til sundhedsministeren til at ændre både tilskuddets størrelse og eventuelle tilbagevirkende kraft.

Breckmann (Fær.):

Jeg vil først takke ordførerne og bede dem hilse deres respektive partier for den meget store velvilje, som disse forslag har mødt. Jeg forfatter, at der er et vældigt flertal her i salen for at gennemføre disse lovforslag, og der ser ikke ud til at blive den allermindste vanskelighed med at få det fornødne flertal på benene en af de første dage.

Må jeg lige afslutte her generelt ved at sige, at disse forslag om bloktilskud kun er det ene skridt, og nu er der så tilbage at overbevise folk om, at bloktilskuddet kun er et middel og ikke et endeligt mål for Færøerne. For den egentlige selvstændighed ligger i selve uafhængigheden af dansk statsstøtte.

Tilskuddet er en kunstig indsprøjtning i et samfunds forbrug, der mest har været gavnlige i tider, hvor vort land har lidt under kapitalfattigdom. Men det er ikke en indtægtskilde, som man kan basere et lands husholdning på. De færøske erhverv, først og fremmest fiskeriet, må være fundamentet under vor fremtid.

Både for Færøernes og Grønlands økonomi gælder det, at en stor del af statstilskuddet flyder tilbage til den sydlige del af riget før eller senere i form af danske byggekontrakter, tilbagebetaling af lån, indkøb af varer og tjenester i Danmark osv., og denne underretning kan måske især gavne Fremskridtspartiets ordfører.

Denne omvendte refusion fra Færøerne til Danmark bør nemlig ikke glemmes. Dens omfang afhænger af, i hvor høj grad eller i hvor lav grad tilskudsmodtageren har en veludviklet og en selvstændigt baseret økonomi. Det bliver tit bebrejdet Færøerne og sidste gang for et par sekunder siden heroppe på talerstolen, at vi er en belastning for den danske skatteyder. Denne påstand er i bedste fald kun den halve sandhed, og jeg tør sige den forkerte del af sandheden, hvis ikke spørgsmålet bliver drejet om på modsat side og også analyseret derfra. Jeg vil påpege, at vores 47.000 indbyggere tjener en eksportindtægt, der pr. individ yder forholdsvis større valutaindtjening til Danmarks Nationalbank, end nogen tilsvarende del af riget gør. Vore eksportmarkeder fordeler sig jævnt og smukt, de seks største, Danmark, Storbritannien, Tyskland, USA, Frankrig og Italien, aftager mellem 17 og 10 pct. hver, dvs. ca. 80 pct. i alt af hele vor eksport. Denne eksport giver Danmark hård valuta, den er også tiltrængt. Deri-